

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **Ing. J. Š.**, bytom Č., *právne zastúpeného JUDr. F. K., advokátom so sídlom S.*, proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Mierová č. 23, 815 11 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 10127/2009-1409 zo dňa 05. mája 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/77/2009-40 zo dňa 11. marca 2010 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/77/2009-40 zo dňa 11. marca 2010 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 05.05.2009 č. 10127/2009-1409 a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Uvedeným rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu – Riaditeľa Colného úradu Michalovce, ktorým podľa ustanovenia § 183 ods. 1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov

v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej službe colníkov“) prepustil žalobcu zo služobného pomeru colníka z dôvodu porušenia základných povinností colníka zvlášť hrubým spôsobom a porušenia povinností nadriadeného vyplývajúcich z ust. § 44 ods. 3 písm. a/, b/, h/ a § 45 písm. a/, c/, d/, f/ zákona č. 200/1998 Z.z., pretože dňa 31.10.2008 po dohode s colníčkou A. B. v rozpore so skutočným stavom veci podpísal úradný záznam č.j. 237/2008 – 5311 o nájdení skrytej veci 400ks cigariet zn. C. červené a vydal verejnú vyhlášku 44442/2008-5311 zo dňa 31.10.2008 aj napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že predmetné cigarety zistila ukryté colníčka u cestujúcej, a po zistení týchto skutočností neprijal žiadne opatrenia, aby takéto konanie napravil.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že ani jednu z námietok uvedených v žalobe nepovažoval za dôvodnú. V prvom rade sa zaoberal otázkou, či bolo dostatočne preukázané porušenie služobných povinností a služobnej prísahy žalobcom v súvislosti so skutkom uvedeným v prvostupňovom rozhodnutí zo dňa 20.01.2009, ku ktorému malo dôjsť dňa 31.10.2008. Porovnaním obsahu úradného záznamu podplukovníka Ing. L. B. s obsahom videozáznamu zo dňa 31.10.2008 zadováženého v trestnom konaní s obsahom prepisu zvukového záznamu z uvedeného času, v rámci ktorého bol žalobca vo výkone služby zistil, že skutočnosti uvedené v rozhodnutí sú v súlade so zisteným skutkovým stavom veci. Výhrady žalobcu právne nabúravajúce legálnosť zadovážených dôkazov, ktoré namietal na pojednávaní dňa 11.03.2010 (po lehote uvedenej v § 250h ods. 1 O.s.p.) nie sú podľa krajského súdu dôvodné, pretože zákonným procesným právom žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu je použiť v administratívnom konaní akýkoľvek dôkaz získaný legálnym spôsobom v inom konaní, t.j. aj v trestnom konaní. Námietku spochybňujúcu dodržanie dvojmesačnej lehoty pre rozhodnutie vo veci uvedenej v § 183 ods. 4

zákona č. 200/1998 Z.z. súd taktiež vyhodnotil ako nedôvodnú, pretože zistil, že subjektívna lehota bola prvostupňovým správnym orgánom dodržaná. Až dňom 07.01.2009 bol totiž riaditeľovi Colného úradu Michalovce (správnemu orgánu prvého stupňa) sprístupnený zvukový a obrazový záznam vyhotovený orgánom činným v trestnom konaní, z ktorého vyplynuli dva skutky týkajúce sa žalobcu zo dňa 23.10.2008 a 31.10.2008, pričom druhý z nich bol uvedený v rozhodnutí o prepustení zo služobného pomeru zo dňa 20.01.2009 ako dôvod prepustenia, čím zákonná lehota bola dodržaná. Za nedôvodnú považoval krajský súd aj námietku žalobcu, poukazujúcu na údajné rozšírenie dôvodov prepustenia zo služobného pomeru. Podľa krajského súdu žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia iba konkretizoval všetky zistenia vyplývajúce z obsahu dokazovania v predmetnej veci týkajúce sa skutku zo dňa 31.10.2008, a k uvedenej námietke poznamenal, že konanie vo veci skončenia služobného pomeru colníka podľa vyššie uvedeného zákona nie je procesne viazané zásadou koncentrácie konania. Vychádzajúc zo zisteného skutkového a právneho stavu mal krajský súd za preukázané, že žalobca porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a správne orgány oboch stupňov dodržali všetky procesné ustanovenia dané zákonom o štátnej službe colníkov v znení neskorších predpisov pri prepustení žalobcu zo služobného pomeru. Poukázal tiež na judikatúru Najvyššieho súdu SR týkajúcu sa danej problematiky (rozsudok NS SR sp.zn. 5Sž 35/2002), z ktorej vyplýva, že nielen úmyselné konanie porušujúce

služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť aké bolo v danej veci preukázané žalobcovi, ale aj nedbanlivostné konanie môže byť dôvodom pre skončenie služobného pomeru colníka.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 250k ods. 1 tak, že žalobcovi, ktorý v konaní nebol úspešný ich náhradu nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca, ktorý žiadal rozsudok zmeniť, rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie pre nedostatočne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie. Keďže podľa záveru krajského súdu žiadna z námietok uvedených v žalobe nie je dôvodná, s jeho tvrdením sa v žiadnom prípade nestotožňuje. Krajský súd konštatuje, že skutočnosti uvedené v rozhodnutí o jeho prepustení zo služobného pomeru sú v súlade so zisteným skutkovým stavom, pričom vychádzal z porovnania obsahu úradného záznamu podplukovníka Ing. L. B. s obsahom videozáznamu zo dňa 31.10.2008 v čase o 19.27 hod. zadováženého v trestnom konaní, s obsahom prepisu zvukového záznamu z uvedeného času, v rámci ktorého bol vo výkone služby. Už v podanom odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu poukázal na dôkaz, o ktorý sa rozhodnutie opiera, a to zvukovoobrazový záznam zabezpečený v trestnom konaní, ktorý bol vyhotovovaný pomocou technicko-informačných prostriedkov, pretože dôkazom podľa rozhodnutia mali byť len výpisky z tohto záznamu. Namietal neprípustnosť použitia tohto dôkazu pre účely konania o prepustení so služobného pomeru, pretože jeho použitie nie je v súlade s právnymi predpismi. Na skutočnosť legálnosti použitia dôkazu je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti a teda bez ohľadu na to, či to účastník navrhne alebo nie, pretože nie je možné podporovať činnosťou súdu nelegálne použitie dôkazov v akomkoľvek konaní. Pri hodnotení dôkazov z hľadiska ich zákonnosti je správny orgán povinný posudzovať dôkaz aj z hľadiska, či boli získané a vykonané spôsobom zodpovedajúcim zákonu alebo či z tohto hľadiska možno vyčítať aj určité chyby. Na dôkazy, ktoré boli získané alebo vykonané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi nemožno prihliadať. Pri absencii tohto dôkazu žalovaný vôbec nepreukázal existenciu akéhokoľvek porušenia služobnej povinnosti a samozrejme už vôbec nie porušenie služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom. Žalovaný postupoval bez rešpektovania základnej zásady trestného konania prezumpcie nevinu. Pokiaľ sa konajúci súd oboznamoval s prekladom obrazového a zvukového záznamu na pojednávaní dňa 11.03.2010, on sám nemal možnosť vyjadriť sa k takémuto dôkazu a nie je pravdou, že sa tak stalo z príčin na jeho strane. Keďže nebol oboznámený s takýmto prekladom, bola mu odňatá možnosť vyjadriť sa k dôkazom. Zdôraznil, že neporušil svoje povinnosti vyplývajúce pre neho z ust. § 44 ods. 3 písm. a/, b/, h/ zákona o štátnej službe colníkov a ani spôsobom ako je uvedený ako skutok v rozhodnutí o prepustení so služobného pomeru zo dňa 20.01.2009. Nemal, a ani nemohol mať vedomosť o tom, že cigarety boli zaistené pri osobnej prehliadke cestujúcej a preto postupoval v súlade so základnými povinnosťami, ktoré mu vyplývali z colného zákona. Skutok popísaný v rozhodnutí sa nestal, žalovaný mu ho nepreukázal, a teda nebola naplnená skutková podstata pre jeho prepustenie zo štátnej služby colníka a to ani nedbanlivostným konaním.

Žalovaný v písomnom vyjadrení navrhol rozsudok krajského súdu v celom rozsahu potvrdiť. V správnom konaní bolo zistené, že žalobca hrubo porušil služobnú prísahu a základnú služobnú povinnosť a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, pretože sa nezdržal konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť colnej správy v očiach verejnosti alebo ohroziť dôveru v tento zbor. Je nezlučiteľné so záujmami štátnej služby, aby v služobnom pomere zotrval colník, ktorý nie je čestný a disciplinovaný, ktorý nedodržiava povinnosti uložené mu zákonom a neriadi sa právnymi predpismi a rozkazmi nadriadených. Konanie žalobcu bolo preukázané viacerými dôkazmi, najmä však použitými informačno-technickými prostriedkami, ktorých použitie bolo realizované zákonným spôsobom na základe rozhodnutia – príkazu sudcu Špeciálneho súdu v Pezinku. O protiprávnom konaní žalobcu a výsledkoch použitia informačno-technických prostriedkov sa presvedčil osobne aj riaditeľ Colného úradu Michalovce, ktorému bol sprístupnený zvukový a obrazový záznam z výkonu štátnej služby na stanovisku č. 1 na hranici medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou v Čiernej nad Tisou, o čom riaditeľ colného úradu spísal úradný záznam. Protiprávne konanie žalobcu bolo dostatočne preukázané a nebolo potrebné vyčakať do právoplatného skončenia trestného stíhania žalobcu. Sankciu za porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti nie je možné stotožňovať s trestnoprávnou zodpovednosťou. Zákonné predpoklady prepustenia zo služobného pomeru musia byť dané v čase rozhodovania a nie sú závislé od výsledku prípadného trestného konania, keďže porušenie služobnej prísahy, resp. služobnej povinnosti nemusí nevyhnutne dosahovať intenzitu trestného činu. Neobstojí ani žalobcom vznesená námietka premlčania pretože dôvod prepustenia riaditeľ colného úradu zistil najskôr dňa 07.01.2009 pri sprístupnení zvukového a obrazového záznamu z výkonu štátnej služby, následne si tieto skutočnosti overil v príslušných evidenciách a získal ďalšie dôkazy, ktoré preukazujú protiprávne konanie žalobcu. Rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru bolo žalobcovi doručené dňa 22.01.2009, teda v zákonnej dvojmesačnej lehote.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2, § 246c Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.), keď dospel k záveru, že je vecne správny (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.) a odvolanie nie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“ sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická osoba alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím

a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia.

Predmetom preskúmania v danej veci je rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo rozhodnuté o prepustení žalobcu zo služobného pomeru.

Odvolačí súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Košiciach a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 372 ods. 1 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem, preto sa s nimi stotožňuje v celom rozsahu a na doplnenie dodáva.

Zo súdneho spisu, ktorého súčasťou je administratívny spis žalovaného bolo zistené, že žalobca po zložení služobnej prísahy colníka v štátnej službe dňa 01.07.1998 pracoval na pobočke Colného úradu Čierna nad Tisou. Dňa 20.01.2009 pod.č. R-18/2009-5334 vydal riaditeľ Colného úradu Michalovce rozhodnutie, ktorým podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z. prepustil zo služobného pomeru colníka kpt. Ing. J. Š., v stálej štátnej službe vo funkcii hlavný colný referent, poverený zastupovaním dočasne neobsadenej funkcie vedúceho zmeny pobočky Colného úradu Michalovce, miesto výkonu štátnej služby Čierna nad Tisou z dôvodu, že zvlášť hrubým spôsobom porušil základné povinnosti colníka stanovené v § 44 ods. 3 písm. a/, b/ a h/ zákona a to tým, že dňa 31.10.2008 po dohode s colníčkou A. B. v rozpore so skutočným stavom veci podpísal úradný záznam č.j. 237/2008-5311 o nájdení skrytej veci 400 ks cigariet zn. C. červené a vydal verejnú vyhlášku 44442/2008-5311 zo dňa 31.10.2008 aj napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že predmetné cigarety zistila ukryté colníčka A.B. u cestujúcej. Ako colník si žalobca nesplnil povinnosti nadriadeného uložené v § 45 písm. a/, c/, d/ a f/ zákona (organizovať, riadiť, kontrolovať a hodnotiť výkon štátnej služby podriadených colníkov, vyvodzovať dôsledky z porušovania služobných povinností, viesť podriadených colníkov k služobnej disciplíne a zabezpečovať dodržiavanie príslušných právnych predpisov spojených s výkonom štátnej služby colníka), nakoľko dňa 31.10.2008 po vykonaní kontroly cestujúcej mal vedomosť, že jemu podriadená colníčka po zistení colného priestupku u cestujúcej nepostupovala podľa ustanovenia § 72 a nasl. zákona č. 199/2004 Z.z. (colný zákon) a neprijal žiadne opatrenia, aby takéto konanie napravil, čím porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Podľa výroku rozsudku služobný pomer končí dňom doručenia rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 185 ods. 3 citovaného zákona. Po podaní odvolania žalovaný ako odvolačí správny orgán potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a odvolanie žalobcu zamietol.

Z odôvodnenia druhostupňového rozhodnutia vyplýva, že protiprávne konanie zakladajúce dôvod prepustenia, ktorým je zvlášť hrubé porušenie služobnej prisahy a služobnej povinnosti bolo žalobcovi preukázané dôkazom zabezpečeným predpísaným zákonným spôsobom uvedeným v § 227 zákona o služobnom pomere colníkov, a to úradným záznamom riaditeľa colného úradu, ktorý sa osobne oboznámil so zápisnicou z výsluchu žalobcu a s obrazovým a zvukovým záznamom vyhotoveným na podklade príkazu sudcu Špeciálneho súdu v Pezinku, a ktorý mu sprístupnil vyšetrovateľ Ministerstva vnútra Slovenskej republiky dňa 07.01.2009. Uznesením Ministerstva vnútra SR, Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, Odbor inšpekčnej služby, 4. Inšpekčné oddelenie bolo voči žalobcovi vznesené konkrétne obvinenie zo spolupáchateľstva zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa v súbehu so zločinom podielníctva.

Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov, colníkom sa rozumie fyzická osoba, ktorá je v služobnom pomere v zmysle tohto zákona a vykonáva štátnu službu v služobnom úrade. Jednou z podmienok vzniku služobného pomeru colníka je zloženie služobnej prisahy. Tá obsahuje sľub čestnosti, statočnosti, disciplinovanosti ako aj ochrany bezpečnosti a verejného poriadku.

Od služobnej prisahy colníka sa odvíjajú jeho služobné povinnosti uvedené v ustanovení § 43 a § 44 tohto zákona. *Základnou povinnosťou colníka, vychádzajúc z citovaných ustanovení, je dôsledné si plnenie svojich povinností stanovených nielen zákonmi a všeobecne záväznými predpismi ale aj služobnou prisahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.*

Ustanovenie § 180 vyššie citovaného zákona č. 200/1998 Z.z. vymedzuje rozsah spôsobov skončenia služobného pomeru colníkov a ustanovenie § 183 vymedzuje spôsoby skončenia služobného pomeru prepustením.

Služobný úrad prepustí colníka zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prisahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby (§183 ods.1 písm. d/ cit. zákona).

Zákon o štátnej službe colníkov nie je možné porovnávať s porušením pracovnej disciplíny ostatných pracovníkov, ktorých činnosť je založená na zmluvnom vzťahu a posudzuje sa podľa zákonníka práce. Vyššia miera zodpovednosti colníkov je teda odzrkadlená v zákone, a tomu musia zodpovedať aj vyššie možnosti postihu zo strany nadriadených orgánov. Porušenia služobnej prisahy alebo služobnej povinnosti sa môže colník dopustiť aj z nedbanlivosti a nemusí ísť len o úmyselné konanie.

V konaní neboli porušené procesné práva žalobcu. Aj podľa odvolacieho súdu žalovaný správny orgán kvalifikoval konanie žalobcu v súlade so zákonom , keďže mal vedomosť o konaní jemu podriadenej colníčky, ktorá nepostupovala v súlade s právnymi predpismi a ani on neprijal žiadne opatrenia, aby takéto konanie napravil. Neobstojí tvrdenie

žalobcu, že vo veci nebol dostatočne zistený skutkový stav a nebolo preukázané, že by sa vôbec dopustil porušenia služobnej povinnosti.

Z ustanovenia § 226 zákona o štátnej službe colníkov vyplýva, že účastníci konania sú povinní postupovať tak, aby svojim konaním nesťažovali a nezdržovali priebeh konania, majú právo nahliadať do spisov, okrem protokolov o hlasovaní, a majú právo robiť si výpisky. Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy (§ 227 ods. 3 citovaného zákona).

Z obsahu preskúmaného rozhodnutia a spisu žalovaného odvolací súd nezistil, že by správne orgány žalobcovi ako účastníkovi konania tieto práva odopreli. Preskúmané rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového orgánu sú v súlade so zákonom, vychádzajú zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, majú požadované formálne aj obsahové náležitosti a sú dostatočne odôvodnené. Ich zistenia dávajú dostatočný, najmä právny podklad pre ich záver o porušení služobnej prísahy a služobnej povinnosti zo strany žalobcu, s ktorými bol riadne oboznámený a ktorých dôsledné dodržiavanie sa od neho ako nadriadeného dôvodne očakávalo.

Správne orgány v tomto konkrétnom prípade usúdili, že konanie colníka spočívajúce v porušení služobnej prísahy a služobných povinností dosiahlo takej intenzity, že napĺňa zákonný dôvod ustanovenia § 183 ods. 1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z. Obsah a rozsah vyššie uvedeného právneho pojmu obidva správne orgány dostatočne odôvodnili, podložili dôkazmi a vyvodili z neho aj zodpovedajúce závery.

S poukazom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. Žalobcovi, ktorý v konaní nebol úspešný náhradu trov nepriznal a žalovaný zo zákona nemá nárok na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 19. augusta 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková